

1. Referentie

Referentie	Vanobbergen, B. (2003). <i>Geen Kinderspel. Een pedagogische analyse van de vertogen over de commercialisering van de leefwereld van kinderen.</i> Onuitgegeven doctoraatsthesis, UGent, Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen, Vakgroep Pedagogiek.
Taal	Nederlands
ISBN	/
Publicatievorm	Doctoraatsthesis

2. Abstract

De onderzoeker wil nagaan hoe de wereld van opvoeders en de wereld van de commerciële industrie soms botsen en wat mogelijke manieren zijn om over kinderen en opvoeding na te denken door middel van de heersende vertogen over de gecommmercialiseerde leefwereld van het kind te belichten. Het is een boek voor niet alleen bewuste ouders maar ook voor leerkrachten en opvoeders.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Media, welzijn
Trefwoord(en)	Commercialisering, cultuur, kind, kindercultuur, leefwereld, media, opvoeding

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	/
Onderzoeker	Vanobbergen Bruno Vakgroep Pedagogiek Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen Universiteit Gent H. Dunantlaan 1 9000 Gent Tel.: 09/264.63.78 Fax: 09/264.64.90 Url: http://www.ugent.be/pp/pedagogiek

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Wat zijn de heersende vertogen over de gecommmercialiseerde leefwereld van het kind? Hoe kan aan een ' kritisch perspectief ' gestalte worden gegeven binnen opvoeding vandaag, m.a.w. hoe kan aan opvoeding m.b.t. de gecommmercialiseerde leefwereld van het kind vorm gegeven worden in de huidige samenleving?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeks-methode	Literatuurstudie
Onderzochte groep	/
Bereik	/

7. Resultaten

Vertogen	Er zijn twee dominante vertogen m.b.t. de commercialisering en mediatisering van de leefwereld van kinderen. De eerste soorten vertogen zijn gebaseerd op (klinisch) ontwikkelingspsychologisch georiënteerd onderzoek dat bvb. de gevolgen van nieuwe media, i.c. allerlei games op de cognitieve, sociaal-emotionele en morele ontwikkeling van kinderen en jongeren in kaart probeert te brengen. Het rapporteert doorgaans een negatieve invloed. Het ontwikkelingsdenken wordt aangevallen omwille van (1) de dominantie van de tijdsnotie en het daaruit voortvloeiend geloof in een universeel toepasbare theorie, (2) de idee dat groepen en individuen permanent evolueren naar een hogere toestand en (3) de idee dat alle mensen groeien en ontwikkelen volgens een vooraf vastgelegd schema, wat maakt dat iemand die afwijkt van dit schema vrij snel als 'anders' en bijgevolg als een probleem wordt ervaren. Daarnaast en als een tegenreactie op het voorgaande vinden we het onderzoek dat geïnspireerd is op het paradigma van de 'Sociology of Childhood' stelt de idee van kind-zijn als sociale constructie als leidmotief voorop. Dit onderzoek gaat er vanuit dat kinderen niet eenvoudigweg slachtoffers zijn van invloed en uitbuiting. Binnen dit onderzoek gaat heel wat aandacht uit naar het onderhandelen, 'renegotiations' tussen kinderen onderling, maar ook tussen kinderen en volwassenen, over hoe kind-zijn kan begrepen en geleefd worden.
Kritisch perspectief	De plaats van de opvoeding in het spanningsveld over de vertogen van het huidige kindbeeld plaatsen wordt pedagogisch hertaald tot de vraag naar de verhouding tussen opvoeding en de samenleving.

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

Vanobbergen, B. (2003), *Geen Kinderspel. Een pedagogische analyse van de vertogen over de commercialisering van de leefwereld van kinderen*. Gent: AcademiaPress.

Vanobbergen, B., Segers, K. & Huijgh, E. (2004), Het kind als cultuurconsument en -participant. Over autonomie en schijnsovereiniteit. In N. Carpentier, C. Pauwels & O. Van Oost (Eds.) (2004), *Het on(begrijp)bare publiek. Een communicatiewetenschappelijke verkenning van het publiek* (pp. 425-458). Brussel: VUBPress.

9. Beleidsaanbevelingen

Ja

10. Samenvatting

De auteur belicht in grote mate de confrontatie tussen de pedagogische praktijk en het fenomeen commercialisering van de kinderlijke leefwereld. Dit kunnen we samenballen als een inventaris van culturen en tegenculturen. Er wordt vooral dieper ingegaan op de analyse van de actuele discussie met aandacht voor de kindbeelden uit de ontwikkelingspsychologie en de Sociology of Childhood. Daarnaast komt ook een pedagogische hertaling van deze discussie met de triadische pedagogiek als basis voor het definiëren van de pedagogische problematiek aan bod. Tenslotte vinden we ook een eigen pedagogische analyse met de verhouding tussen opvoeding en samenleving als centraal element en de exploratie en evaluatie van een aantal pogingen tot een kritisch-constructieve opvoedingshouding als toetssteen voor de pedagogische analyse terug. Als toetssteen wordt beroep gedaan op wetenschappelijk-pedagogische literatuur die rechtstreeks appelleert aan de actuele discussie van de kindbeelden uit de ontwikkelingspsychologie en de Sociology of Childhood. O.m. de analyse van Giroux (1999) over de invloed van Disney op de leefwereld van jonge kinderen wordt als voorbeeld voor deze studie genomen.